

hun lovlig tung af sin Alder og ligesom besværet af sine yppige Legemsformer. Hun sad i en skødesløs Stilling med Haanden under Hovedet, næsten som om hun sov. Eftermiddagens mange Gæster og den megen Klinken og Skaalen havde gjort hende særlig utidig. Hun maatte hvert Øjeblik holde Haanden op for Munden for at kunne gabe rigtig ud.

Hendes Mand havde sat sig hen paa Tabureten foran Flyglet. Han var en høj, knokkelstærk Mand i Fyrretyveaarsalderen med en energisk sammenbidt Mund. Han sad med en udspilet Haand paa hvert Knæ og stirrede i Tanker ned paa Gulvet.

Samtalen var gaaet istaa. Men nu ringede det, og samtidigt lød et mægtigt Dunder paa Døren, der førte fra Atelieret umiddelbart ud til Trappegangen.

Det var Carlsens velbekendte Maade at melde sit Komme paa.

»Det er A B D«, sagde de ogsaa alle tre, og Fru Maja skottede uvilkaarligt med Bekymring til Whiskyflaskerne, mens hendes Mand gik hen og lukkede op.

At en vildfremmed Person dukkede frem bag Carlsens Ryg, vakte ingen Forundring. Man var vant til, at A B D slæbte alle Slags underlige Fyre med sig op fra Gaden, og naar de ikke var altfor slemme i Tøjet blev de i Almindelighed ogsaa modtaget og